

بررسی رفتار رئولوژیکی محلولهای هیدروکلولئیدی گوار تحت تاثیر تعدادی از شیرین کننده‌های طبیعی و سنتزی غذایی

وحید سمواتی^{۱*}، محمد سعید یارمند^۲، محمد حجتی^۱

- ۱- استادیار گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین، ملاستانی، اهواز
 - ۲- استادیار گروه علوم و مهندسی صنایع غذایی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج
- (تاریخ دریافت: ۸۹/۵/۲۳ تاریخ پذیرش: ۹۰/۵/۱۰)

چکیده

در این بررسی به مطالعه اثر نوع و غلظت شیرین کننده‌های طبیعی و مصنوعی (ساکاروز، گلوکز، فروکتوز، آسپارتام، آسه سولفام K، نتواتم) بر روی خواص رئولوژیکی هیدروکلولئید گوار در یک سیستم مدل شامل محلول شیرین کننده‌ها و هیدروکلولئید گوار پرداخته شده است. آزمایشات در ۲ سطح غلظت از شیرین کننده‌ها (۱۰٪ و ۲۰٪ وزنی-وزنی از ساکاروز، گلوکز و فروکتوز، ۱٪ و ۲٪ درصد وزنی-وزنی از آسپارتام و آسه سولفام، ۰٪ و ۰٪ وزنی-وزنی از نتواتم) و صمع گوار (۰٪ و ۱٪ درصد وزنی-وزنی) انجام شد. جهت اندازه گیری خواص رئولوژیکی از دستگاه Oscillatory MCR-300 استفاده شد.

نتایج نشان داد که انواع شیرین کننده‌های طبیعی با توجه به نوع و غلظت آنها، اثرات متنوعی را بر روی خواص رئولوژیکی محلول‌های هیدروکلولئید گوار بوجود می‌آورند. برای مثال ساکاروز باعث افزایش ان迪س ذخیره و کاهش ان迪س افت محلول‌های گوار گردید. همچنین تاثیر شیرین کننده‌ها در غلظت‌های بالاتر هیدروکلولئید گوار بیشتر می‌باشد. بعلاوه، شیرین کننده‌های سنتزی در غلظت‌های مورد استفاده بر روی رفتار رئولوژیکی سیستم‌های هیدروکلولئیدی گوار اثری ندارند.

کلید واژگان: هیدروکلولئید، شیرین کننده، رئولوژی، گوار

۱- مقدمه

هیدروکلولئیدها وجود دارد، بررسی تاثیر شیرین کننده‌ها را بر روی خواص رئولوژیکی (محلولهای هیدروکلولئیدی مهم به نظر می‌رسد. در تحقیقی تاثیر ساکاروز و آسپارتام بر روی خواص رئولوژیکی سیستم‌های ژلی مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاکی از تاثیر معنی دار ساکاروز بر رفتار رئولوژیک سیستم‌های ژلی و عدم وجود تاثیر معنی دار آسپارتام بر این سیستم‌ها می‌باشد [۱-۲]. در پژوهش‌های

امروزه هیدروکلولئیدها کاربرد گسترده‌ای را در صنایع غذایی پیدا کرده‌اند. همچنین تاثیر شرایط محیطی مانند pH و قدرت یونی بر روی خواص نهایی حاصل ز آنها نیز به اثبات رسیده است. با توجه به این موضوع که در بسیاری از مواد غذایی از شیرین کننده‌های مختلفی به جای ساکاروز استفاده می‌شود و امکان برهم کنش بین این گونه شیرین کننده‌ها و در نتیجه تاثیر بر روی خواص رئولوژیکی

شدند. آزمایشات در فرکانس زاویه ای $0/10^{\circ}$ هرتز و $0/05\%$ strain که در آن ساختارهای تشکیل شده در سیستم محفوظ می ماند، انجام شد [۷]. اندازه گیریها در دمای $^{\circ}C$ ۲۰ انجام شدند. نمونه های حاوی هیدروکلورئید بدون شیرین کننده به عنوان نمونه شاهد مورد استفاده قرار گرفت.

۴-۲ روش آماری

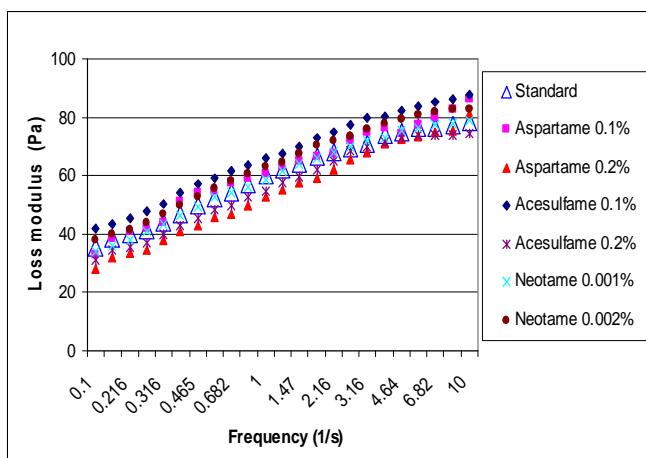
در این تحقیق از طرح فاکتوریل با ۲ فاکتور شیرین کننده و هیدروکلورئید در قالب طرح کاملاً تصادفی با نرم SAS (نسخه ۱۰) جهت تجزیه و تحلیل داده ها استفاده گردید. جهت مقایسه تیمارها سطح معنی داری $0/05$ انتخاب گردید. کلیه آزمایشات در ۳ تکرار انجام گرفتند.

۳- نتایج و بحث

۱-۳ تأثیر شیرین کننده های "G" محلولهای گوار

ستزی بر روی مدول افت یا

با توجه به نمودار ۱، تأثیر شیرین کننده های ستزی بر روی مدول افت محلولهای گوار با غلظت $1/5\%$ از لحاظ آماری در سطح $.95\%$ معنی دار نیست. باید توجه داشت که مدول افت با شبیب ثابتی افزایش یافته، و سپس به تدریج از شبیب آن کاسته می شود. این نشان می دهد که در فرکانس های زاویه ای پایین تر سرعت تشکیل ساختار و شبکه بیشتر بوده و بخش بزرگی از شبکه در فرکانس های زاویه ای پایین تشکیل می شود.

شکل ۱ تأثیر شیرین کننده های ستزی بر روی محلولهای گوار $1/5\%$ یا مدول افت

دیگر، تاثیر ساکاروز و گلوکز بر روی رئولوژی سیستم ژلی صمغ ژلان بررسی شده است [۳-۵]. گزارش شده است که ساکاروز باعث افزایش تنفس تسیلیم و اندیس ذخیره در این سیستم ژلی می شود. در مطالعه دیگری در سال ۱۹۹۴ پدیده انتقال شیشه ای مخلوط شربت ذرت و صمغ ژلان و ساکاروز بررسی شد [۶]. نتایج این محققین نشان داد که شربت ذرت و ساکاروز هر دو تاثیر معنی داری بر دمای انتقال شیشه ای صمغ ژلان دارند و این تاثیر در مورد شربت ذرت بیشتر می باشد. در این مطالعه از شش نوع شیرین کننده (ساکاروز، گلوکز، فروکتوز، آسپارتم، آسه سولفام K و نوتام) در ۲ سطح غلظت از هر شیرین کننده و ۲ سطح غلظت از هیدروکلورئید گوار ($0/5$ ، $0/05$ ادرصد وزنی) استفاده گردید.

۲- مواد و روشها

۱-۲ مواد مصرفی

هیدروکلورئید گوار از شرکت ایرانی آرمان-شايان تهیه گردید. شیرین کننده های ساکاروز، گلوکز، فروکتوز و آسه سولفام K از شرکت مرک آلمان خریداری شدند و شیرین کننده های آسپارتم و نوتام از شرکت سوئیسی Nutrasweet تهیه گردید.

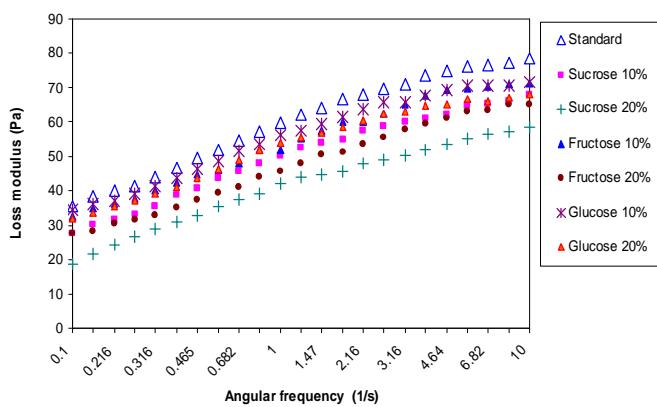
۲-۲ آماده سازی نمونه ها

جهت تهیه نمونه ها، ابتدا مقدار مشخصی از هر شیرین کننده و هیدروکلورئید گوار به صورت پودر با هم مخلوط شدند و سپس در مقدار مشخصی آب مقطر که قبل از دمای $50^{\circ}C$ گرم شده بود به کمک هم زن برقی با دور 1000 در دقیقه حل گردیدند بطوریکه غلظت هیدروکلورئید گوار در محلول نهایی $0/5$ و $0/05\%$ وزنی-وزنی باشد. نمونه ها جهت آبگیری کامل یک شب در دمای محیط $20^{\circ}C$ نگهداری شدند.

۳- بررسی های رئولوژیک

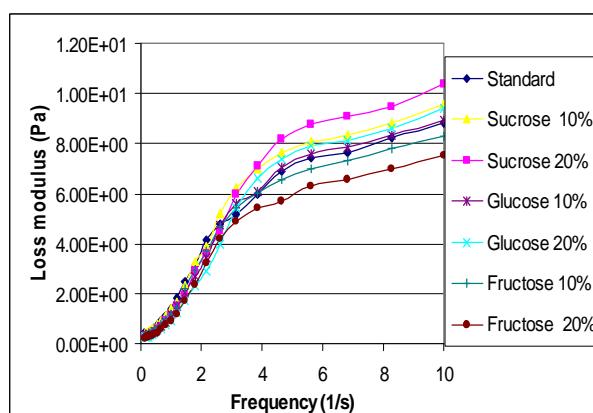
فاکتورهای مورد بررسی مدلولهای ذخیره (G') و افت (G'') محلولهای هیدروکلورئید گوار و شیرین کننده های طبیعی و ستزی می باشد که به کمک دستگاه رئونتر MCR 300 Model Sاخت آلمان اندازه گیری

ساختار در فرکانس‌های پاییتر بیشتر بوده و با سرعت بیشتری اتفاق می‌افتد و در فرکانس‌های بالاتر کاهش می‌یابد که دلیل این پدیده تشکیل ساختارهای قوی‌تر در فرکانس‌های پایین و حفظ یکپارچگی و مقاومت ساختارهای تشکیل شده به تنفس، در فرکانس‌های بالاتر می‌باشد.

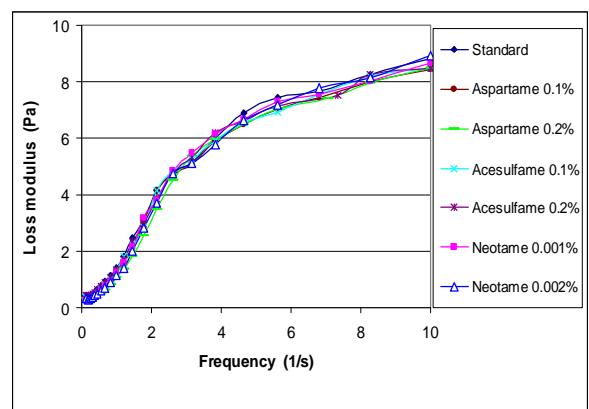
شکل ۳ تأثیر شیرین‌کننده‌های طبیعی بر روی مدول افت "G'" محلولهای گوار ۱/۵٪

افزایش مدول افت در غلظت ۰/۵٪ در فرکانس‌های زاویه‌ای پایین بیشتر در فرکانس‌های زاویه‌ای بالاتر کمتر می‌باشد که نشان از تشکیل شبکه در فرکانس‌های زاویه‌ای پاییتر می‌باشد. در اینجا در فرکانس‌های زاویه‌ای پایین تفاوت معنی‌دار نیست و در فرکانس‌های زاویه‌ای بالاتر تفاوت‌ها معنی‌دارتر می‌شوند. در مورد محلولهای ۰/۵٪ ساکاروز ۲۰٪ باعث افزایش مدول افت و قند فروکتوز ۰/۲۰٪ باعث کاهش معنی‌داری در مدول افت می‌شوند. (شکل ۴).

شکل ۴ تأثیر شیرین‌کننده‌های طبیعی بر روی مدول افت "(G") محلولهای گوار ۰/۵٪

در مورد نمونه‌های با غلظت ۰/۵٪ باید گفت همانند غلظت ۱/۵٪، تفاوتی بین تیمارهای مختلف با نمونه شاهد وجود ندارد. افزایش مدول افت بر خلاف مدول ذخیره در نمونه‌های با غلظت ۱/۵٪ به فرکانس زاویه‌ای این واستگی بیشتری دارد و با افزایش فرکانس زاویه‌ای این واستگی کاهش می‌یابد. و همانند نمونه‌های با غلظت ۰/۵٪، تغییرات شبیه نمودار حالت کاهشی دارد و این نشان می‌دهد که تشکیل شبکه در فرکانس‌های پایین سریعتر می‌باشد. در شکل ۲ تأثیر شیرین‌کننده‌های ستری مختلف را بر روی مدول افت محلولهای گوار مشاهده می‌شود.

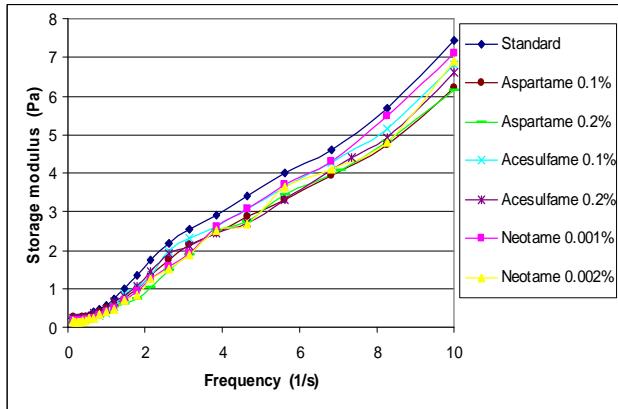
شکل ۲ تأثیر شیرین‌کننده‌های ستری بر روی مدول افت "G'" محلولهای گوار ۰/۵٪

همانطور که در شکل ۲ دیده می‌شود، شیرین‌کننده‌های ستری در غلظت‌های مورد استفاده بر روی خواص رئولوژیکی سیستم‌های هیدروکلولئیدی اثری ندارند که احتمالاً دلیل این موضوع غلظت کم آنها می‌باشد.

۳-۲ تأثیر شیرین‌کننده‌های "G'" محلولهای گوار

طبیعی بر روی مدول افت یا

با توجه به نمودار ۳، می‌توان گفت که تقریباً تمام شیرین‌کننده‌های طبیعی باعث کاهش مدول افت محلولهای با غلظت ۰/۵٪ می‌شوند و در این بین فقط شیرین‌کننده‌های گلوکز و فروکتوز با غلظت ۱۰٪ با نمونه شاهد (صمغ بدون شیرین‌کننده) تفاوت معنی‌داری ندارد. با افزایش غلظت قند، اثرات آنها تشدید می‌شود. بین قند‌های گلوکز و فروکتوز ۱۰٪ و گلوکز ۲۰٪ تفاوت معنی‌دار وجود ندارد و یا بین قند ساکاروز ۱۰٪ فروکتوز ۲۰٪ تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. با توجه به شبیه نمودار تشکیل شبکه و

شکل ۶ تأثیر شیرین‌کننده‌های سنتزی بر روی مدول ذخیره^G محلولهای گوار٪۰۵

با کمی دقت می‌توان فهمید که تأثیر این شیرین‌کننده‌ها در مورد محلولهای با غلظت ٪۰۵ فرکانس‌های زاویه‌ای پایین تفاوت بسیار کمی با نمونه شاهد دارند و با افزایش فرکانس زاویه‌ای تفاوت‌ها نیز آشکارتر می‌شوند و شاید بتوان حدس زد که در فرکانس‌های بالاتر اختلاف بین تیمارها و شاهد معنی دار شوند. اما در مورد محلولهای با غلظت ٪۱/۵، باید گفت که تفاوت‌ها از همان ابتدا کم و بیش وجود دارد و با افزایش فرکانس زاویه‌ای تغییرات تقریباً ثابت می‌مانند. باید توجه داشت که میزان مدول ذخیره در محلولهای با غلظت ٪۱/۵ وابستگی بیشتری به فرکانس زاویه‌ای دارد و این امر از روی شبیه نمودار^G در مقابل فرکانس زاویه‌ای کاملاً مشخص می‌باشد.

۴-۳ تأثیر شیرین‌کننده‌های طبیعی بر روی مدول ذخیره یا^G محلولهای گوار

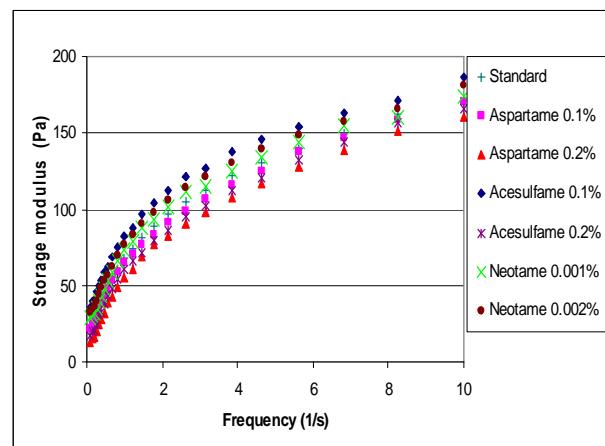
با توجه به نمودار ۷ می‌توان نتیجه گرفت که شیرین‌کننده‌های طبیعی همگی باعث کاهش مدول ذخیره نمونه‌های با غلظت ٪۱/۵ می‌شوند و در این بین شیرین‌کننده‌هایی مختلف و غلظتهاي آنها تفاوتی وجود دارد بطوریکه با افزایش غلظت شیرین‌کننده‌های در محیط، اثرات آنها تشدید در این بین شیرین‌کننده‌های مختلف و غلظتهاي تفاوت‌های وجود دارد بطوریکه با افزایش غلظت شیرین‌کننده در محیط، اثرات آنها تشدید می‌شوند. همانطور که مشخص می‌باشد فقط قند فروکتوز ٪۱۰ بر روی مدول ذخیره محلولهای با غلظت ٪۱/۵ تأثیر معنی‌داری ندارد و بقیه شیرین‌کننده‌های طبیعی به کار برده شده دارای اثرات

تغییرات مدول افت در محلولهای ٪۰/۵ در فرکانس‌های زاویه‌ای پایین زیاد بوده و در فرکانس‌های زاویه‌ای بالاتر با شبی کمتری افزایش می‌یابند. در اینجا نیز رفتار غالب در تعیین رئولوژیک نهائی محلول مربوط به صمغ می‌باشد و وجود شیرین‌کننده در تعیین رفتار نهائی رئولوژیک سیستم تقریباً بی تاثیر است.

۳-۳ تأثیر شیرین‌کننده‌های سنتزی بر روی

مدول ذخیره یا محلولهای گوار^G

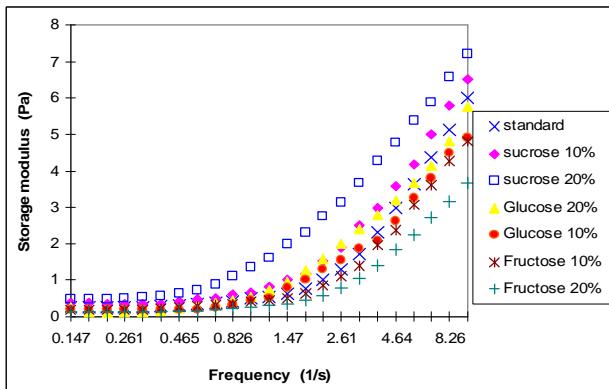
همانطور که از نمودار ۵ پیداست، شیرین‌کننده‌های سنتزی دارای اثرات معنی داری بر روی مدول ذخیره محلولهای گوار ٪۰/۵ نمی‌باشند و در سطح ٪۹۵ معنی‌دار نیست و می‌توان گفت که شیرین‌کننده‌هایی سنتزی بر روی مدول ذخیره محلولهای با غلظت ٪۰/۵ تأثیری ندارند.

شکل ۵ تأثیر شیرین‌کننده‌های سنتزی بر روی مدول ذخیره یا^G محلولهای گوار٪۱/۵

در مورد تأثیر شیرین‌کننده‌هایی سنتزی بر روی مدول ذخیره محلولهای ٪۰/۵، باید گفت در اینجا مانند غلظت ٪۱/۵، این اثرات معنی‌دار نیست (شکل ۶). در سال ۲۰۰۴ تعدادی از محققین نیز با بررسی تأثیر آسپارتام بر روی خواص رئولوژیکی سیستم‌های ژلی به نتایج مشابهی دست یافتنند [۸].

تیمارها و شاهد در فرکانس‌های زاویه‌ای پایین معنی‌دار نیست و با افزایش فرکانس زاویه‌ای، تفاوت‌ها بیشتر می‌شود (شکل ۸).

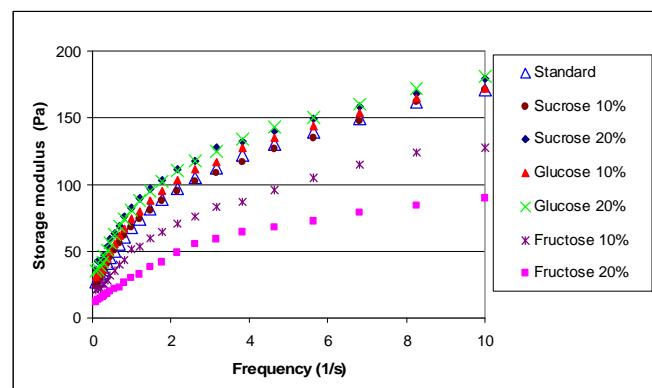
شکل ۸ تأثیر شیرین‌کننده‌های طبیعی بر روی مدول یا G' ذخیره محلولهای گوار ۰/۵٪

باید توجه داشت که با افزایش غلظت شیرین کننده در محیط، اثرات آنها نز تشدید می‌شود. بیشترین تأثیر افزاینده مربوط به قند ساکاروز ۲۰٪ می‌باشد و کمترین تأثیر افزاینده مربوط به قند ساکاروز ۱۰٪ می‌باشد. همانطور که پیداست مدول ذخیره محلولهای ۰/۵٪ حاوی قند ساکاروز ۲۰٪ وابستگی بیشتری به فرکانس زاویه‌ای دارد و مدول ذخیره محلولها نیز رفتار غالب در تعیین رفتار رئولوژیک نهائی مربوط به صمغ می‌باشد. این نتایج با گزارشات ریچاردسون همکاران^۱ در سال که بر روی تأثیر شیرین کننده‌های طبیعی بر محلولهای صمغ گوار و لوبيای لوکاست مطابقت دارد [۱۰].

باید توجه داشت که مدول افت نمونه‌های ۰/۵٪ از مدول ذخیره آن کمتر است و این تفاوتها در غلظتها پایین‌تر مشخص‌تر می‌باشد و با افزایش غلظت صمغ تفاوت این دو مدول کاهش می‌یابد. به عبارت دیگر با افزایش غلظت، خاصیت الاستیکی با سرعت بیشتری نسبت به خاصیت ویسکوزی افزایش می‌یابد. و این نشان می‌دهد که صمغ در غلظتها پایین بیشتر رفتار ویسکوز از خود نشان می‌دهد و رفتار الاستیک در

معنی‌داری بر روی مدول ذخیره این محلولها دارند. نتیجه مشابهی نیز از کار تحقیقاتی انجام گرفته توسط ریچاردسون و نورتون^۱ در سال ۱۹۹۸ بدست آمده است [۹]. این محققین گزارش دادند که ساکاروز بر روی خاصیت ژله‌ای شدن محلول‌های غلیظ صمغ لوبيای لوکاست تاثیر مثبتی دارد و باعث تشکیل سریعتر و تولید ژل‌های با ان迪س ذخیره بیشتر می‌گردد.

باید ذکر کرد که در بین تیمارها نیز در بعضی موارد تفاوت‌ها معنی‌دار و گاهی بی معنی هستند مثلاً تأثیر قند ساکاروز با غلظت ۱۰٪ و فروکتوز با غلظت ۲۰٪ بر روی مدول ذخیره محلولهای با غلظت ۱/۵٪ تفاوت معنی‌داری با هم ندارند و بین گلوکز ۱۰٪ و ساکاروز ۲۰٪ از این لحاظ تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

شکل ۷ تأثیر شیرین‌کننده‌های طبیعی بر روی مدول ذخیره یا G' محلولهای گوار ۱/۵٪

بیشترین تأثیر مربوط به قند گلوکز با غلظت ۲۰٪ و کمترین تأثیر معنی‌دار مربوط به شیرین کننده‌های ساکاروز ۱۰٪ و فروکتوز ۲۰٪ می‌باشد. باید توجه کرد که در محلولهای با غلظت ۱/۵٪ در فرکانس‌های زاویه‌ای پایین تفاوت معنی‌داری بین نمونه‌ها وجود ندارد و با افزایش فرکانس زاویه‌ای تفاوت‌ها معنی‌دارتر می‌شوند. در اینجا نیز رفتار صمغ تعیین رفتارهایی محلول شیرین‌کننده و صمغ، نقش غالب را دارد. در مرور محلولهای با غلظت ۱/۵٪ نیز می‌توان نتیجه گرفت که قند گلوکز باعث کاهش مدول ذخیره می‌شود و شیرین کننده‌های فروکتوز و ساکاروز باعث افزایش این ان迪س می‌شوند. در اینجا نیز مانند غلظت ۱/۵٪، تفاوت میان

- [3] Phillips, G.O., Williams, P.A., and Wedlock, D.J. 1992. Gums and stabilizers for the food industry. Volume 6. IRL Press, Oxford University, UK. pp, 303-309.
- [4] Fu, J.T., and Rao, M.A. (2001). Rheology and structure development during gelation of low-methoxyl pectin gels: the effect of sucrose. *Food Hydrocolloids*, 15, 93–100.
- [5] Morris, E.R., Cutler, A.N., Ross-Murphy, S.B., Rees, D.A., and Price, J. (1981). Concentration and shear rate dependence of viscosity in random coil polysaccharide solutions. *Carbohydrate Polymer*, 1, 5–21.
- [6] Moritaka, H., Nishinari, K., Nakahama, N., and Fukuba, H. (1994). Effects of sucrose, glucose, urea and guanidine hydrochloride on the rheological properties of gellan gum gels. *Journal of Japanese Society of Food Science and Technology*, 41(1), 9–16.
- [7] Oakenfull, D., and Scott, A. (1986). Stabilization of gelatin gels by sugars and polyols. *Food Hydrocolloids*, 1(2), 163–175.
- [8] Papageorgiou, M., Kasapis, S., and Richardson, R.K. (2004). Glassy-state phenomena in gellan–sucrose–corn syrup mixtures. *Carbohydrate Polymers*, 55, 101–109.
- [9] Richardson, P.H., and Norton, I.T. (1998). Gelation behavior of concentrated locust bean gum solutions. *Macromolecules*, 31, 1575–1583.
- [10] Richardson, P.H., Willmer, J., and Foster, T.J. (1998). Dilute solution properties of guar and locust bean gum in sucrose solutions. *Food Hydrocolloids*, 12, 339–348.

این حالت ناچیز است، اما در غلظتهاهای بالاتر، صفحه دارای هر دو رفتار ویسکوز و الاستیک به نسبت تقریباً برابر می‌باشد.

۴- نتیجه گیری کلی

با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان بیان داشت که تاثیر شیرین کننده‌های طبیعی متفاوت می‌باشد، که این اختلاف علاوه بر نوع، به غلظت آنها نیز وابسته است. در مورد شیرین کننده‌های ستری نیز همانگونه که دیده شد، در غلظت‌های مورد استفاده تاثیری بر روی خواص رئولوژیکی هیدروکلریک‌ها ندارند که این موضوع احتمالاً می‌تواند به دلیل غلظت پایین به کار رفته از آنها باشد و این احتمال وجود دارد که با افزایش غلظت آنها اثرات آنها معنی دار شود.

۵- سپاسگزاری

این تحقیق با حمایت‌های مدیر امور پژوهشی و فناوری دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین در غالب طرح تحقیقاتی ۲۹۰/۱ به انجام رسیده است.

۶- منابع

- [1] Bayarri, S., Duran, L., and Costell, E. (2003). Compression resistance, sweetener's diffusion and sweetness of hydrocolloids gels. *International Dairy Journal*, 13, 643–653.
- [2] Clark, A.H., and Ross-Murphy, S.B. (1987). Structural and mechanical properties of biopolymer gels. *Advances in Polymer science*, 83, 57–192.

Investigation of the effect of some sweeteners on rheological properties of food hydrocolloidal solutions

Samavati, V.^{1*}, Mohammad Saeed Yarmand², Mohammad Hojjati¹

1. Department of Food Science & Technology, Ramin Agriculture and Natural Resources University, Mollasani, Ahvaz

2. Department of Food Science & Engineering, University of Tehran, Karaj

(Received: 89/5/23 Accepted: 90/5/10)

In this paper, the effect of type and concentration of some sweeteners (sucrose, glucose, fructose, aspartame, acesulfame k and neotame) has been investigated on the rheological properties of guar gum solutions in a model system include sweeteners and hydrocolloid. Two level of sweetener concentrations were used (10, 20% for sucrose, glucose, fructose, and 0.1, 0.2% for aspartame, acesulfame k, and 0.001, 0.002% for neotame). The rheological properties were measured by oscillatory rheometer (model MCR-300). The results showed that the effect of sweeteners on rheological properties of guar gum depend on type and concentration of sweeteners. In these concentrations, the synthetic sweeteners had no effect on rheological properties of guar gum solution.

Keywords: Hydrocolloid, sweetener, rheology, guar

* Corresponding Author E-Mail address: vahidsamavati@gmail.com